

Alexandru Tomescu, forță de creație și rafinament

(Grigore Constantinescu – 21 iulie 2016)

Astfel poate fi definit recitalul extraordinar susținut miercuri, la Sala Mare a Ateneului Român, de către renumitul violonist Alexandru Tomescu, deținătorul celebrei viori „Stradivarius Elder-Voicu” cu care a creat, și acum, un moment de mare semnificație.

După recenta participare la un „Master Classes Enescu Experience”, susținut în Moldova, la Mihăileni, pentru tineri violoniști de pretutindeni, artistul a răspuns din nou invitației lui Dorin Ioniță și a societății culturale „Lanto communication”. Organizatorii Festivalului, apreciind succesul obținut de Alexandru Tomescu în ediția a treia, cu integrala „Capriciilor pentru vioară solo” de Nicolo Paganini au solicitat de data aceasta, tot din perspectivă repertorială, întâlnirea cu două capodopere violonistice majore, aparținând lui Bela Bartok și J.S. Bach. Marele nostru violonist și-a proiectat concertul propunând confruntarea celor două „catedrale sonore” care aparțin unor epoci deosebite – modernismul și barocul.

Prezența „Sonatei pentru vioară solo”, cu care Bartok și-a încheiat viața componistică în 1944, este rezultatul comenzii adresate lui de Yehudi Menuhin, maestrul interpret care și-a dorit împlinirea carierei cântând în primă audiție această muzică la New York, în chiar anul compunerii lucrării. Pe podiumul de concert, înaintea intonării muzicii, Alexandru Tomescu și-a mărturisit bucuria de a dăruia Sonata publicului, convins fiind de valoarea revelației oferite ascultătorilor. Acestei lumi cu totul noi pentru prezentul sonor și spiritual al Festivalului, muzicianul i-a adăugat apoi minunea creată cu secole în urmă de Johann Sebastian Bach–„Partita a II-a cu Ciacona” în Re minor, cea mai fascinantă ascensiune spirituală a violonisticii barocului. Fără îndoială, forța de creație interpretativă de care a dat acum dovadă Alexandru Tomescu reprezintă o demonstrație convingătoare a personalității sale, proiectate pe calea ascensiunii măiestriei. Nu se poate uita farmecul ambiental al modalității de adresare, în care violonistul reunește arta construcției și rafinamentul ideatic al sunetului, expresivitatea melosului, nuanțelor, subtilitatea complexă a polifoniei, amplexarea viziunii capabile să rezoneze generos sub bolta sălii Ateneului Român.

Nu se poate uita emoționanta capacitate a lui Alexandru Tomescu de a ne atrage sufletele noastre spre vrăjitul Stradivarius, în căutarea fericirii și a păcii sufletești de care avem atâta nevoie.